

«Зробила висновок: в поважний вік по-справжньому трудитись можна»

*(до 95-ї річниці від дня народження Марії Сазонової, поетеси,
члена спілки літераторів м. Коломия «Суцвіття»)*

*Коли згадаю про літа,
Мені становиться ніяко.
За що? Чому? Яка мета?
Чи це покара, чи подяка?*

Марія Максимівна Сазонова (04.02. 1924. м. Хорол Полтавської обл. – 29.01.2019. с. Нижній Вербіж Коломийського р-ну Івано-Франківської обл.) – жінка не простої долі. Росла і виховувалась в багатодітній сім'ї. Нелегким було дитинство. Ще й року не виповнилось Марійці як помер батько, і сім'я залишилась без годувальника. Закінчення першого класу припадає на роки голодомору. Той голодний 1933-й назавжди зруйнував їх велику родину. До воєнного лихоліття виховувалась в Хорольському дитбудинку, де в 1941 р. закінчила 10-й клас. Але почався Друга світова війна і Марію Сазонову – 19-річну дівчину, разом з іншими, весною 1943 р. було вивезено до Німеччини на примусові роботи. Втікала з табору, через що була покарана штраф табором, а далі – концтабір Андреазберг. Проте не втратила бажання до життя...

Після війни працювала в рідному місті Хорол в пошивній артілі. В голодному 1946 р. переїхала до старшої сестри, яка вчителювала в м. Городенка. Працювала в народному домі. Згодом закінчила учительський (1949) та педагогічний (1955) інститути в Станіславові. Працювала вчителем у селах Мишин та Сопів Коломийського району. Була активною в громадському житті. Близько 30 р. обиралась депутатом сільської ради.

Вірші Марія Максимівна почала писати в німецькій неволі. Але першим надрукованим був вірш «Сон» (1947).

Марія Сазонова – авторка 17 –и збірок поезій: «Найкращий друг», «На межі тисячоліть», «Пам'ять серця», «Чекання перемін», «Гіркий ужинок», «Пограбовані», «Пробудження», «Весни не зупинити», «З любов'ю і вірою». У 2012 р. вийшла збірка «Вибране», у 2013 р. – збірки «З надією» та «Надвечір'я», в 2014 р. – «Повертайтеся живими», в 2016 р. – «Вечірній дзвін», в 2017 р. – «І знов чекання перемін», «Вдячність».

Друкувалася у місцевих газетах, колективних збірках «Гомін», «Коломийська хвиля», «Поетеси Коломийщини», «Суцвіття», «Джерельні дзвони».

У 2018 р. Марії Сазоновій присуджено премію Покутського фонду ім. Леся Гринюка.

Ось як говорила сама авторка: «Мій вік – це пора підсумків. Я дякую Богу за свій довгий шлях і стараюся не змарнувати жодного дня. Після тридцятирічної праці в сільських школах я продовжувала трудитись в галузі художньої літератури. Особливо плідною була моя робота після проголошення незалежності України».

Для Марії Сазонової чи не найважливішим було вміння віддавати всі свої сили, своє душевне тепло, полум'я свого серця служінню людям. І саме така самовідданість, народжена високим гуманізмом, і робила її щасливою.

До свого поважного 95 –о Дня народження не дожила всього 7 днів...

Зупинилось серце людини, проте світлі спогади про неї є сильнішими за смерть.

Список літератури

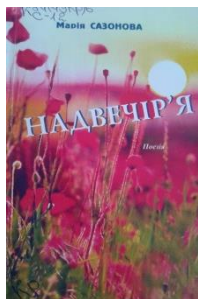
Сазонова М. Вибране [Текст]: поезія / М. Сазонова. – Коломия: Друкарня ПП В.В. Пестрякової, 2012. –604 с.

Сазонова М. Вечірній дзвін [Текст]: поезія / М. Сазонова. – Коломия: ФОП Пестряков В.М. , 2016. – 312 с.

Сазонова М. Вдячність [Текст]: поезія / М. Сазонова. – Коломия: ФОП Пестряков В.М. , 2017. – 170 с.

Сазонова М. З надією [Текст]: поезія / М. Сазонова. – Коломия: Друкарня ПП В.В. Пестрякової, 2013. –248 с.

Сазонова М. І знов чекання перемін [Текст]: поезія / М. Сазонова. – Коломия: ФОП Пестряков В.М. , 2017. – 232 с.

Сазонова М. Надвечір'я [Текст]: поезія / М. Сазонова. – Коломия: Друкарня ПП В.В. Пестрякової, 2013. –342 с.

Сазонова М. Повертайтеся живими [Текст]: поезія / М. Сазонова. – Коломия: ФОП Пестряков В.М. , 2014. –172 с.

Підготувала Руслана Ониськів
провідний бібліограф